

ה"ת 59574/08/21 - משטרת ישראל - מדינת ישראל, נציג, פקד גל נצר נגד חמדאן ג'לולי, מוחמד גלולי

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 59574-08-21 מדינת ישראל נ' ג'לולי ואח'

בפני
המבקשת
כבוד השופט אלעד לנג
משטרת ישראל - מדינת ישראל
נציג
פקד גל נצר
נגד
המשיבים
1. חמדאן ג'לולי
2. מוחמד גלולי

באמצעות ב"כ עו"ד אורי קורב

החלטה

1. בפני בקשה להורות על מימוש ערובות שניתנו להבטחת קיום תנאי שחרורו של המשיב 1 ממעצר, כפי שנקבעו בהחלטת בית המשפט (כב' סגן הנשיא, י' מינטקביץ') מיום 29.7.21 ב-מ"י 11204-07-21.
2. המשיב 1 נעצר ביום 6.7.21 במסגרת חקירה משולבת של היחידה לחקירת פשעים של מרחב ציון, המוסד לביטוח לאומי ורשות המיסים שעניינה בחשדות כי חברת "חיג'אזי לסיעוד בע"מ" (להלן: "חיג'אזי") - אשר הנה חברה שאמורה לספק שירותי סיעוד באמצעות מטפלים ומטפלות לזכאי סיעוד של המוסד לביטוח לאומי (קשישים סיעודיים הזכאים לקצבת סיעוד על פי חוק) - הונתה את המוסד לביטוח לאומי ואת הקשישים הסיעודיים, בכך שלא סיפקה להם את שירותי הסיעוד עבורם קיבלה מהמוסד לביטוח לאומי כספים. זאת עשתה חיג'אזי, לפי החשד, באמצעות מערכת לחצים ושכנועים פסולה אשר כללה סחיטה באיומים, מתן שוחד, זיוף מסמכים והעסקה פיקטיבית של מטפלים סיעודיים. על יסוד מעשים אלו חשודים חיג'אזי, בעליה ומנהליה בביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, קשירת קשר להונות, עושק, סחיטה באיומים, זיוף בנסיבות מחמירות, שוחד, הלבנת הון ועוד.
3. ביום 6.7.21 הפכה חקירה סמויה שניהלה המשיבה כנגד חיג'אזי משך כחצי שנה לגלויה עם מעצרם של מספר חשודים ובהם, כאמור, המשיב 1 אשר הנו אחד משני מנהלי חיג'אזי, בעל זכויות החתימה בה ומחזיק ב-50% ממניותיה באמצעות חברה בשם ביסאן קהילה ורווחה בע"מ שבבעלותו.
4. מעצרם של שני מנהלי חיג'אזי החשודים בפרשה, והמשיב 1 בכללם, הוארך על ידי בית משפט זה מספר פעמים עד לשחרורם ביום 29.7.21 בהחלטת בית המשפט (כב' סגן הנשיא י' מינטקביץ) שניתנה בבקשה לשחרור בתנאים שהוגשה מטעם המבקשת (להלן: "החלטת השחרור"). בהחלטת השחרור

קבע בית המשפט תנאי שחרור את חלקם הרלוונטי לבקשה שבפני אביא במלואם:

"א. מעצר בית...

ב. איסור יציאה מן הארץ...

ג. איסור יצירת קשר עם מעורבים בפרשה עד יום 30.8.2021. המבקשת תחתים את המשיבים על רשימת מעורבים לצורך עמידה בתנאי זה. תנאי זה לא יכול על קרובי משפחה של המשיבים.

ד. איסור המשך פעילות במסגרת שתי החברות שנחקרו...

ה. הפקדה כספית או ערבות בנקאית בסך 30,000 ₪ כל אחת, מתוך סכום זה 15,000 ₪ יהוו תנאי לשחרור ו-15,000 ₪ יופקדו עד יום 3.8.2021 בשעה 12:00.

ו. ערבות עצמית וצד ג' בסך 150,000 ₪ כל אחת. מאשר את הערבים... ומר מוחמד גלולי [הוא המשיב 2 בעניינו, א.ל.], ת.ז. (נציג המבקשת הודיע כי אין לו הסתייגות מהערבים).

"...

5. בהתאם להחלטת השחרור הפקיד המשיב 1 את הפיקדון הכספי בסך של 30,000 ₪ והמשיב 2 חתם בתחנת המשטרה על "כתב ערובה" (סומן "8"). יובהר כבר עתה, כי המשיב 1 שוחרר ממעצר מבלי שחתם על כתב התחייבות עצמית (ככינויה: "ערבות עצמית") כנדרש על פי סעיף ו' להחלטת השחרור, בין באמצעות חתימה על מסמך מתאים בתחנת המשטרה ובין באמצעות הצהרה בפני בית המשפט ואישורה על ידו.

הבקשה לחילוט וטענות הצדדים

6. ביום 3.12.21 הוגשה הבקשה שבפני במסגרתה עתרה המבקשת לחלט את הכספים שהפקיד המשיב 1 בסך של 30,000 ₪ וכן לממש הן את הערבות העצמית של המשיב 1 והן את ערבות צד ג' עליה חתם המשיב 2, בסך של 150,000 ₪ כל אחת (במאמר מוסגר יצוין כי הבקשה לחילוט הוגשה במקור ביום 26.8.21 אך בדיון שהתקיים בה ביום 2.11.21 נמחקה הבקשה על-מנת לאפשר למשיבים לקבל לעיונם את חומרי החקירה הרלוונטיים לבקשה ונקבע כי המבקשת תוכל להגישה מחדש לאחר העברת החומרים לב"כ המשיבים כאמור).

7. בבקשה טענה המבקשת כי בחודש אוגוסט 2021 גילתה כי המשיב 1 מפר את התנאים שנקבעו בהחלטת השחרור, כי הוא שיבש מהלכי חקירה וכן הדיח עדים (ס' 5 לבקשה). כן ציינה המבקשת כי נוכח הפרת תנאי השחרור נעצר המשיב 1 פעם נוספת ביום 11.8.21 לאחר מכן שוחרר לבקשת המבקשת בהחלטת בית המשפט ביום 16.8.21 וזאת בתנאים מחמירים (מ"י 28478-08-21).

8. בדיון שהתקיים בפני ביום 26.12.21 פירטה המבקשת את טענותיה בדבר הפרת תנאי השחרור

של המשיב 1 ותמכה טענותיה במסמכים שסומנו על ידי בית המשפט 1-7. תמצית טענות ומסמכים אלה מוכיחים, לשיטת המבקשת, כי ביום 8.8.21 הנחה המשיב 1 את מר פאדי תיודורי וגב' לורנס תיודורי (להלן יכוננו: "**פאדי ו'לורנס'**", בהתאמה) אשר היו רשומים במצבת העובדים של חג'אזי - למסור בחקירותיהם המתוכננות להתקיים במשטרה כי שימשו כעובדים בפועל של חג'אזי וכי קיבלו שכרם בהתאם להיקף העבודה שבוצע על ידם בפועל. זאת, בנסיבות בהן פאדי ולורנס לא שימשו בפועל כעובדים של חג'אזי אלא רק הופקו עבורם **תלושי משכורת פיקטיביים** על ידי חג'אזי, כחלק מהמעשים הפליליים המיוחסים לחג'אזי ומנהליו במסגרת הפרשה הנחקרת. בתוך כך, הציגה המבקשת שיחת טלפון נוספת שקיים המשיב 1 עם אביהם של פאדי ולורנס (מר גאק תיודורי, להלן יכונה: "**גאק'**") הפעם ביוזמה ופיקוח של המבקשת, במסגרתה המשיך המשיב 1 להנחות את פאדי ולורנס לשמור על הגרסה (השקרית לפי הטענה) שמסרו בהודעותיהם במשטרה. כן טוענת המבקשת כי בחקירתו במשטרה הודה המשיב 1 במיוחס לו והביע חרטה על מעשיו.

9. המשיבים מתנגדים לבקשה. לטענתם יש לדחות את הבקשה מכל אחת מהטעמים הבאים שיובאו בתמצית: המבקשת לא החתימה את המשיב 1 על רשימת מעורבים כנדרש על פי סעיף ג' להחלטת השחרור ולרשימה זו חשיבות בפרט משאלת זהות עובדי חג'אזי נתונה במחלוקת בין הצדדים; המשיב 1 שוחרר מבלי שהוחתם על ערבות עצמית בבית המשפט או במשטרה; המשיב 1 לא הודה במיוחס לו, אלא מסר בחקירתו כי השיחה עם גאק גלשה למקומות לא מותרים לאחר שגאק עצמו יזם את שיחות הטלפון עם המשיב 1; לא הוכחה קיומן של "ראיות לכאורה" ביחס לחשדות המיוחסים למשיב 1 בפרשה - בהן הוא כופר מכל וכל; המשיב 1 כלל לא שוחח עם פאדי ולורנס "עובדים" של חג'אזי, אלא עם אביהם (גאק) אשר אינו עובד של חג'אזי; המשיב 1 לא אמר לגאק להנחות את ילדיו (פאדי ולורנס) לשקר אלא לומר אמת שכן לשיטת המשיב 1 מדובר בעובדים של חג'אזי; אין לדעת אם תמלול השיחה היזומה שהתקיימה בין המשיב 1 לגאק נאמנה למקור משלא נמסר לב"כ המשיבים העתק מהקלטת השיחה; המשיב 2 לא היה מעורב או מודע להפרות הנטענות ולכן אין מקום, על פי פסיקת בתי המשפט, לממש את ערבותו.

דין והכרעה

10. כעולה מטענות הצדדים שהובאו לעיל, בין הצדדים נטועה מחלוקת עובדתית ומשפטית בשורה של נושאים הטעונים הכרעה לצורך הבקשה שבפני. ואולם, בטרם אדרש להכרעה בהם אעמוד, בקצרה, על עיקרי הדין הנוגה בכל הנוגע לסמכות ושיקול הדעת של בית המשפט בבואו להכריע בבקשה לחילוט ערבויות:

11. סעיפים 44 ו-46 לחוק חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים'**") קובעים את סמכותו של בית המשפט לשחרר אדם ממעצר בתנאים, תוך קביעת ערובות שתכליתן להשיג את מטרות המעצר, וזאת בהתחשב במגוון רחב של שיקולים (ראה ס' 46(ב)(1-5) לחוק המעצרים). קביעת תנאי שחרור ממעצר, לצד ערובות להבטחת קיום התנאים, מאפשרת לבית המשפט לקיים את מוסד חלופת המעצר, היינו לאפשר המשך ביצוע פעולות חקירה כשהעצור משוחרר ממעצר, תוך איון עילות המעצר המתקיימות בעניינו (ראה, למשל, בש"פ

7925/11 לזין נ' מדינת ישראל; בש"פ 2823/19 אידה גמילוב נ' מדינת ישראל).

12. סעיף 51 לחוק המעצרים קובע את סמכותו של בית המשפט להורות על חילוט ערבות של משוחרר בערובה במקרים בהם נוכח בית המשפט כי המשוחרר בערובה הפר תנאי מתנאי שחרורו. הדעה המקובלת בפסיקת בתי המשפט היא כי די ב"ראיות לכאורה" להוכחת הפרת תנאי השחרור לצורך חילוט ערבות וכי אין חובה כי המשוחרר בערובה יורשע בדין בטרם יעשה כן (ראה למשל: בש"פ 6704/19 יעקב בן שטרית נ' מדינת ישראל; בש"פ 6747/13 דורני נ' מדינת ישראל).

13. בתוך כך נקבע בפסיקה כי הפקדת פיקדון כערובה לקיום תנאי שחרור, נועדה להרתיע את המשוחרר באופן אישי מפני הפרת תנאי שחרורו, שכן במקרה של הפרת תנאי שחרור הפיקדון ימומש במלואו או בחלקו לטובת אוצר המדינה (ראה: בש"פ 8626/04 צ'וסקין נ' מדינת ישראל ו- בש"פ 1902/19 אביטן נ' מדינת ישראל). דברים אלה יפים, מאותם טעמים בדיוק, גם באשר למימוש של ערבות עצמית עליה חותם המשוחרר כתנאי לשחרורו. אשר לחילוט ערבות צד ג' נקבע בפסיקה כי זו משרתת תכלית הרתעתית משולשת: הרתעת הערב עצמו על מנת שישמור על קיום תנאי השחרור של המשוחרר; הרתעת הרבים, ובכך העברת מסר לכלל ערבי צד ג' בדבר חשיבות ההתחייבות שהם נוטלים על עצמם בעת חתימת הערבות והרתעת המשוחרר מפני פגיעה בדורשי טובתו שהסכימו לערוב לו, ככל שיפר את תנאי השחרור בערובה (ראה: בש"פ 8163/12 שגב אלון נ' מדינת ישראל, בפסקה 18). בית המשפט המשחרר אדם ממעצר בתנאים נותן את אמונו בערבי צד ג', המשמשים כ"זרועו הארוכה" לצורך פיקוח על קיום תנאי השחרור של המשוחרר (ראה עניין אביטן לעיל בפסקאות 44-45).

14. מימוש ערבויות להבטחת תנאי שחרור הנה סמכות שבשיקול דעת בית המשפט, והיקף השימוש בה תלוי נסיבות הנגזרות, בין היתר, ממהות החשדות התלויים נגד המשוחרר ובכך מידת הצורך בהגנה על הציבור מפניו, כמו גם מטיב הפרת תנאי השחרור בהם מדובר. חומרת ההפרה תבחן, למשל, האם מדובר בהפרה חד פעמית או בהפרות שיטתיות והאם ההפרה נעשתה לצד ביצוע עבירות אחרות או תוך ניסיון להערים על גורמי האכיפה (ראה: בש"פ 6747/13 אור דורני נ' מדינת ישראל; ע"פ 6978/09 פרנק מטודי נ' מדינת ישראל בפסקה 12; ופסה"ד בעניין צ'וסקין לעיל). כן יש להביא בחשבון את גובה הערובה שנקבעה והקשר להפרה של תנאי השחרור שבוצעה על ידי המשוחרר (ראה: בש"פ 10533/05 אבו דין נ' מדינת ישראל) משקל נכבד ניתן לתת, במקרים המתאימים, לנסיבות אישיות של המשוחרר (בש"פ 5051/09 שניידר נ' מדינת ישראל).

15. בענייננו - השאלה הראשונה המחייבת הכרעה הנה מהן הערבויות לקיום תנאי השחרור אותם העמיד המשיב 1 כתנאי לשחרורו - ושאותן ניתן לממש, ככל שימצא שהמשיב 1 הפר את תנאי השחרור. אין חולק כי המשיב 1 הפקיד בקופת בית המשפט פיקדון בסך של ₪ 30,000 אותו ניתן לחלט, ואולם בין הצדדים קיימת מחלוקת האם ניתנה על ידי המשיב 1 ערבות עצמית והאם ערבות צד ג' שנחתמה על ידי המשיב 2 נחתמה כדין וניתן לממשה.

16. על יסוד המסמכים שהוגשו בפני אני רואה לנכון לקבוע כי המשיב 1 שוחרר ממעצר מבלי שניתנה על ידו ערבות עצמית לקיום תנאי שחרורו כפי שנדרש על פי סעיף ו' להחלטת השחרור, זאת משהמשיב 1 לא חתם על "כתב ערבות" בתחנת המשטרה והוא לא התחייב בפני בית המשפט לקיים את תנאי השחרור בדיון שהתקיים בבית המשפט ביום 29.7.21, וממילא לא אושרה התחייבותו על ידי בית

המשפט בפרוטוקול הדיון כנדרש (וראה לעניין זה ס' 49 לחוק המעצרים). במובחן מכך אציין, כי בהחלטת השחרור השנייה שניתנה בעניינו של המשיב 1 ביום 16.8.21 (לאחר שנעצר מחדש בחשד ששיבש מהלכי משפט והדיח עדים) כן נמסרה התחייבותו של המשיב 1 לקיים את תנאי השחרור המחמירים שנקבעו בעניינו וזו נרשמה על ידי בית המשפט (בפני כב' השופט איתן כהן) בפרוטוקול הדיון - כך שביחס לתנאים שנקבעו בדיון מיום 16.8.21 כן ניתנה על ידי המשיב 1 ערבות עצמית.

17. בהקשר זה אוסיף כי סעיף 47 לחוק המעצרים העוסק בתוצאות אי-המצאת ערובה על ידי אדם ששחרר קובע כי יש לעצור את האדם ולהביאו בפני שופט בתוך 24 או 48 שעות, לפי העניין וכי יש לשחררו עם חתימת כתב הערבות. ברם, בעניינו, לא קוימה הוראת סעיף 47 הנ"ל משהמשיב 1 לא נעצר מחדש בשל אי-חתימתו על ערבות עצמית. מכל מקום, אין בכך כדי לשנות מהעובדה כי בסופו של יום לא נחתמה ערבות עצמית מטעם המשיב 1.

18. שונים הדברים הם ביחס לערבות צד ג' שנחתמה על ידי המשיב 2 ביום 29.7.21 בתחנת המשטרה (כתב הערובה סומן "8"). ערבות זו נחתמה, כאמור בה **"על פי החלטת שופט"** בהמשך לדיון שהתקיים ביום 29.7.21 בו נכח המשיב 2 עצמו ובמהלכו פורטו גם בפני המשיב 2 תנאי השחרור במלואם. עוד יובהר כי די היה בהפניה בכתב הערבות להחלטת השחרור שניתנה בבית המשפט ולא נדרש היה לכלול בכתב הערבות עצמו את תנאי השחרור שנקבעו בהחלטה, וכך הדבר גם באשר להיעדר צורך בציון מפורש של תאריך ההחלטה, מקום בו הערב נכח באולם בית המשפט בעת קביעת תנאי השחרור להם ערב (ראה לעניין זה: החלטת כב' השופט ע' קובו ב-עמ"ת (מרכז) 45444-11-18 **בן צבאן נ' מדינת ישראל** (3.1.19)). לגישה שונה שאינה מקובלת כיום בבתי המשפט ראה: בש"פ 1030/94 **לוי נ' מדינת ישראל** (10.8.94)). הנה כי כן, ערבות צד ג' בסך של 150,000 ₪ נחתמה כדין על ידי המשיב 2 וניתן להורות על מימושה.

19. אשר לשאלה המרכזית בעניינו - האם הפר המשיב 1 את תנאי השחרור שנקבעו בעניינו - מסקנתי היא שהמבקשת הוכיחה בדרגת הוכחה מספקת של "ראיות לכאורה" כי התשובה לכך חיובית. להלן אבאר עמדתי: בסעיף ג' להחלטת השחרור נקבע על ידי בית המשפט תנאי מפורש לפיו חל על המשיב 1 **"איסור יצירת קשר עם מעורבים בפרשה עד ליום 30.8.21"**. אמנם, בהמשך לכך, ניתנה על ידי בית המשפט הוראה "ביצועית" באופייה שתכליתה לבאר את הביטוי **"מעורבים בפרשה"** ולפיה המבקשת נדרשת להחתים את המשיב 1 על רשימת מעורבים לצורך עמידה בתנאי זה. ואולם, כעולה מהחומרים שהוצגו בפני, במהלך חקירה שנערכה למשיב 1 ביום 4.8.21, היינו ימים ספורים לאחר שחרורו, הובהר למשיב 1 ברחל בתך הקטנה כי הביטוי **"מעורבים בפרשה"** שנקבע בהחלטת השחרור, עמם אסור למשיב 1 לדבר, כולל את **"כל המטפלים והמטופלים ועובדי חברת חיג'אזי וחברת ביסאן"** (שורה 48 להודעת המשיב מיום 4.8.21 שסומנה "1"). בתגובה לכך הבהיר המשיב 1 כי הגדרת ההגבלה **לוי** והוא אף דייק את החוקר והזכיר כי הגבלה זו לא תחול על יצירת קשר עם קרובי משפחה והתעסקות בעניין השכר ומכרזים (בשורה 49 למסמך "1"). מכאן, כי מן הבחינה המהותית, המשיב 1 הבין היטב את זהות הגורמים עמם אסור לו ליצור קשר, וממילא לא התבקשה על ידו לאחר מכן כל הבהרה נוספת או הועלתה מצדו דרישה לקבל בכל-זאת רשימה שמית מפורטת של אנשים עמם הוא מנוע מלשוחח (וראה אישור לכך בדברי המשיב 1 בחקירתו מיום 11.8.21 בעמ' 3, סומן "6"). כן ראה החלטת כב' השופט חאג' יחיא במ"י 28478-08-21 בה נקבע כי קיים חשד סביר לכך שהמשיב

הפר את **"תנאי השחרור הברורים"** אשר נקבעו בהחלטת השחרור נשוא עניינו). מסקנה זו מתחזקת גם לאור העובדה כי רשימת האנשים ה"מעורבים בפרשה" הכוללת את כל עובדי ח'גאזי, עובדי ביסאן, כל המטפלים וכל המטופלים של חברות אלה - הייתה אמנם צפויה לכלול מספר רב של שמות מעורבים, אך בנסיבות עניינו מיוחסת למשיב 1 יצירת קשר עם שני עובדים הרשומים במצבת העובדים של ח'גאזי את דבר היותם עובדים רשומים של ח'גאזי **ידע המשיב 1 היטב**, משעל פי עדותו - הוא הגורם אשר "סידר" להם את עבודתם בח'גאזי (ראה מסמך "6" בעמ' 5-6). מכאן שבעניינו אין כל ספק שהמשיב 1 ידע היטב כי חל עליו איסור ליצור קשר עם עובדי ח'גאזי (מר פאדי וגב' לורנס), הוא לא נדרש לקבל מהמבקשת רשימה שמית מפורטת לצורך הבנת איסור זה (לכל הפחות בקשר עם יצירת קשר עם מר פאדי וגב' לורנס) כך שניסיון המשיבים להיתלות כיום על אי-קבלת רשימה שמית זו מהמבקשת ככזו הפוטרת אותם מאחד התנאים המרכזיים ביותר בתנאי השחרור - אינה סבירה, היא נעדרת תום-לב ואין מקום לקבלה.

20. בהמשך לכך, אני סבור כי המשיב 1 הפר את תנאי איסור יצירת הקשר עם "מעורבים בפרשה" בכך ששוחח, בשתי הזדמנויות שונות, עם גאק, אביהם של פאדי ולורנס, והעביר באמצעותו מסרים ברורים לפאדי ולורנס - מסרים שאכן מצאו דרכם ישירות אליהם - לפיהם עליהם לומר בחקירת המשטרה אליה זומנו כי הם **עובדים אמיתיים** של ח'גאזי וכי שכרם נקבע בהתאם להיקף עבודתם בפועל (ראה פירוט הדברים בהודעת גאק שסומנה "4"). בהקשר זה מקובלת עלי טענת המבקשת לפיה העובדה כי המשיב 1 לא שוחח עם פאדי ולורנס ישירות, אלא "רק" שוחח עם אביהם (בזמן שהם נכחו בחדר עם אביהם) אינה משנה מהעובדה כי המשיב 1 יצר קשר עם עובדי ח'גאזי באמצעות אביהם - אשר קיבל מהמשיב 1 מסרים אותם אכן העביר בפועל אל ישירות אל פאדי ולורנס. ואכן, המעשים של המשיב 1 תפסו אחיזה גם בעולם המעשה: בתחילת חקירותיהם במשטרה של פאדי ושל לורנס מסר כל אחד מהם כי עבד בח'גאזי וכי קיבל את שכרו כנגד עבודה שביצע בח'גאזי (ראה הודעות מיום 9.8.21 סומנו "2" ו-"3"). רק בהמשך חקירותיהם, כאשר שאלות החוקרים ביקשו להעמיק בפרטים והוטח בפניהם כי הם משקרים - ביקשו פאדי ולורנס לשנות מעדותם והבהירו כי היו רשומים במצבת העובדים של ח'גאזי **באופן פיקטיבי** וכי לא ביצעו כל עבודה בפועל עבור החברה. בתוך כך הסבירו פאדי ולורנס בחקירתם כי הונחו למסור את גרסתם השקרית בשיחה שהתקיימה בין המשיב 1 לבין אביהם (גאק) ערב חקירתם. עוד אוסיף בהמשך לדברים אלה, כי המשיב 1 הכחיש בחקירתו מיום 11.8.21 (סומנה "6") כי יצר קשר עם "עובדיו", אך לאחר שעומת עם הראיות שהוצגו בפניו על ידי המבקשת טען כי אמנם לא תכנן במעשיו לשבש מהלכי חקירה ולפעול בניגוד לתנאי השחרור, אך כי השיחה בינו לבין גאק **"גלשה למקומות שלא הייתה צריכה לגלוש"** וכי בדיעבד הוא מבין שביצע **"משגה שלא היה צריך להיעשות"** (הודעה מיום 15.8.21 סומנה "7").

21. להגנתם, ביקשו המשיבים להיתלות על העובדה כי הגורם אשר יזם את קיום שתי השיחות עם המשיב 1 היה גאק ולא המשיב 1 עצמו. באשר לכך אני סבור כי אין בעובדה שגאק היה הגורם אשר יזם את שיחות הטלפון עם המשיב 1 כדי לפטור את המשיב 1 כליל מחובתו שלא לשוחח עם "מעורבים בפרשה", אף שיש בעובדה זו כדי להוות שיקול בשאלת היקף החילוט של הערבויות שניתנו בעניינו. זאת מהטעמים הבאים: **ראשית**, האיסור שחל על המשיב 1 לשוחח עם מעורבים בפרשה אינו תלוי בשאלה מי הגורם אשר יזם את השיחה בין הצדדים. העובדה שהשיחה בין הצדדים נוצרה ביוזמת גורם אחר אינה פוטרת את המשיב 1 מחובתו להימנע מלשוחח עם גורם זה על נושאים הנמצאים **בלב האיסור שהוטל**

עליו על ידי בית המשפט ובכך לשבש מהלכי משפט ואף להדיח עדים. **שנית**, בנסיבות עניינו, אמנם יצירת הקשר הראשונית עם המשיב 1 נעשתה על ידי גאק, ואולם מחומר הראיות שהוצג לבית המשפט עולה כי גאק לא הצליח להשיג את המשיב 1 בשתי ההזדמנויות בהן התקשר - כך שבשני המקרים היה זה **המשיב 1 שהתקשר אל גאק** ובעקבות כך קיימו השניים את השיחות ביניהם. כך שגם מהבחינה ה"טכנית" - המשיב 1 היה הגורם שיצר קשר עם גאק, בהמשך לפנייתו של האחרון, או למצער, ניתן לומר כי השניים יצרו קשר זה-עם-זה באופן הדדי. **שלישית**, מהתנהלות המשיב 1 בשיחה הראשונה שהתקיימה בינו לבין גאק ניתן ללמוד כי המשיב 1 ידע היטב כי בכוונתו לשוחח עם גאק על "דברים אסורים" משזה ביקש לנתק את השיחה הטלפונית שהתקיימה בין השניים והנחה את גאק לקיים עמו את השיחה באמצעות אפליקציית "וואטספ" - אחריה קשה הרבה יותר למשטרת ישראל לעקוב. התנהלות זו, בצירוף העובדה כי המשיב 1 הכחיש בחקירתו במשטרה יצירת קשר עם עובדיו (טרם הוטחו בפניו הראיות שבידי המשטרה) מחזקת את המסקנה כי ללא קשר לזהות יוצר הקשר הראשוני, המשיב 1 הפר בודעין את תנאי איסור יצירת הקשר שנקבעו בעניינו. על כל זאת ראוי להזכיר כי גם המשיב 1 בחקירתו השנייה ביום 11.8.21 (לאחר שהוטחו בפניו הראיות שבידי המבקשת, מסמך "7") הכיר בכך שביצע **"משגה לא היה צריך להיעשות"** בכך ששוחח עם גאק על עניינים שבלב האיסור שהוטל עליו על-ידי בית המשפט.

22. הנה כי כן, המשיב 1 הפר את תנאי השחרור שנקבעו בעניינו בכך שבשתי הזדמנויות שוחח עם "מעורבים בפרשה" והעביר להם מסרים ברורים באשר לדברים שעליהם למסור בחקירתם במשטרה.

23. משהמשיב 1 הפר את תנאי השחרור שנקבעו בעניינו - יש מקום לשקול לממש את הערבויות שניתנו על ידו ועבורו, כתנאי לקיום תנאי שחרורו ובכך לחלט את הפיקדון הכספי בסך של 30,000 ₪ שהופקד על ידו ולממש את ערבות צד ג' בסך 150,000 ₪ שנחתמה על ידי המשיב 2. בהתאם לקווים המנחים שהותוו בפסיקה כמפורט לעיל, בקביעת היקף החילוט בעניינו של המשיב 1 הבאתי בחשבון את **חומרת המעשים** בביצוען נחשד המשיב 1 (עבירות הונאה ומרמה קשים, הן כלפי המוסד לביטוח לאומי והן כלפי ציבור גדול של קשישים סיעודיים), את **הנסיבות בהן מיוחס למשיב 1 ביצוע העבירות** (תוך שימוש באמצעי לחץ ושכנועים פסולים המגיעים כדי סחיטה באיומים, מתן שוחד, זיוף מסמכים והעסקה פיקטיבית של עובדים) ואת **טיב ההפרה של תנאי השחרור** אותן ביצע המשיב 1 (יצירת קשר עם עובדים של חגי'אזי והדחתם, לכאורה, למסירת עדויות שקר במשטרה בנושאים העומדים בלב החקירה כנגד המשיב 1). מנגד, הבאתי בחשבון את העובדה כי הוכח שהפרת התנאים על ידי המשיב 1 נעשתה באופן חד-פעמי (בשתי הזדמנויות כלפי אותם מעורבים) ומכל מקום לא באופן שיטתי, וכי הגורם שזם את הקשר הראשוני בין המשיב 1 למעורבים היה צד שלישי (גאק - אביהם של פאדי ולורנס) ולא המשיב 1 עצמו, או, למצער, לאותו צד שלישי הייתה תרומה משמעותית לקיום השיחות בהן הופרו תנאי השחרור. כן הבאתי בחשבון את העובדה כי החקירה בעניינו של המשיב 1 עדיין מתנהלת וכי הוא נעצר מחדש ביום 11.8.21 בגין אותם מעשים המיוחסים לו בבקשה שבפני. לעובדות אלה הן פנים הצופות פני עבר (המשיב 1 נעצר מחדש ונדרש להעמיד ערבויות כבדות משקל בגין מעשיו) והן פנים הצופות פני עתיד - חילוט הערבויות סביר שירתיע את המשיב 1 מפני ביצוע הפרות נוספות של תנאי השחרור שנקבעו בעניינו. על יסוד מכלול השיקולים שפורטו לעיל אני מורה על **חילוט הסך של 30,000 ₪ שהופקדו על ידי המשיב 1 בפיקדון כערכם ביום החילוט**. בנסיבות עניינו לא ראיתי לנכון להורות על מימוש ערבות צד ג' שנחתמה על ידי המשיב 2, במיוחד לנוכח העובדה כי מעשי ההפרה של המשיב 1 בוצעו

ללא כל מודעות או אפשרות למנוע אותם מצדו של המשיב 2, בשים לב לעובדה כי במועד ביצוע ההפרות - לא נדרש המשיב 1 לשהות בתנאי מעצר בית, קל וחומר בפיקוחו של המשיב 2 (ראה והשווה לעניין זה פסקה 41 להחלטה בעניין **שגב אלון**, לעניין מקרים בהם נדרש הערב לפקח מקרוב על מעשי המשוחרר בערובה). אמנם, אחת מתכליות ערבות צד ג' נועדה להרתיע את המשוחרר מפני הפגיעה שתיגרם לדורשי טובתו שהסכימו לערוב לו, ולשיקול זה אין קשר ישיר לשאלת מודעות הערב צד ג' להפרה - ואולם בנסיבות העניין כאמור, אני סבור כי ניתן להסתפק בחילוט מלא של הפיקדון שהפקיד המשיב 1 ואין צורך בשימוש באמצעי הרתעה נוסף כלפיו.

24. סיכומם של דברים - אני מורה על חילוט הסך של 30,000 ₪ שהופקד על ידי המשיב 1 בקופת בית המשפט לטובת אוצר המדינה וזאת כערכו נכון ליום ביצוע בפועל של החילוט.

25. בשים לב לתוצאת החלטתי אני עושה צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ו טבת תשפ"ב, 30 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.